לה א מיי' פ"ג מהל' עבודת יוה"כ הל' ה:
לו ב מיי' פ"ג מהלכות תמידין הלכה ה:
לז ג מיי' פ"ג מהלכות עבודת יוה"כ הל' ה:

אלא בשעת הקטרה והא איכא הא מעלה דאילו מהיכל פרשי בין בקדושה דידיה בין בקדושה דלפני ולפנים ואילו מבין האולם ולמזבח לא פרשי אלא בקדושה דהיכל. אמר רבא שם פרישה אחת היא. אמר מר כך פורשין בשעת מתן פר כהן משיח ופר העלם דבר של צבור ושעירי עבודת כוכבים מנא לן? א"ר פדת אתיא 'כפרה-כפרה' מיוה"כ, אמר רב *אחא בר אהבה שמע מינה מעלות דאורייתא והכי גמירי להו דאי ס"ד דרבנן מאי שנא 'בין האולם ולמזבח' דילמא מיקרו ועיילי, מבולה עזרה נמי נפרש דילמא מיקרו ועיילי, בין האולם ולמזבח כיון דלא מפסיק מידי לא מינכרא מילתא, עזרה, כיון דאיכא מזבח החיצון דמפסיק, מינכרא מילתא. אמר רבא ש"מ *קדושת אולם והיכל חדא מילתא היא דאי ס"ד שתי קדושות נינהו, אולם *גופיה גזירה, וניקום ונגזור גזירה לגזירה? לא, אולם ובין האולם ולמזבח חדא קדושה היא, היכל ואולם שתי קדושות: בכל יום היה חותה בשל כסף וכו': מ"ט? *התורה חסה על ממונן של ישראל: והיום חותה בשל זהב ובה היה מכנים: מ"ט *משום חולשא דכ"ג: בכל יום בשל ארבעת קבין וכו': תנא *נתפזרו לו קב גחלים מכבדן לאמה תני חדא קב ותניא אידך קביים, בשלמא הך דתני קב רבנן אלא הך דתני קביים מני לא רבנן ולא רבי יוסי? אמר רב חסדא רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה היא דתניא ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומר בשל קביים היה מכנים רב אשי אמר אפילו תימא רבי יוסי והכי קאמר בכל יום היה חותה בשל סאה מדברית ומערה לתוך שלשת קבין ירושלמיות: בכל יום היתה כבידה והיום קלה: תנא בכל יום היתה גלדה עבה והיום רך: בכל יום היתה קצרה והיום ארוכה: מ"ט כדי שתהא זרועו של כ"ג מסייעתו תנא *בכל יום לא היה לה ניאשתיק והיום היה לה ניאשתיק דברי בן הסגן: בכל יום היה זהבה ירוק: א"ר חסדא שבעה זהבים הן: זהב, וזהב טוב, וזהב אופיר וזהב מופז וזהב שחוט, וזהב סגור, וזהב פרוים, זהב-וזהב טוב' דכתיב °וזהב הארץ ההוא טוב' זהב אופיר, דאתי מאופיר, 'זהב מופז'

שדומה

תורה אור

בקדושה · מתן דמים: **שם פרישה אחת** · (א) סולה חדא מעלה היא דמהיכל פרשי [משום] לפני ולפנים בין בשביל הקטרה ובין בשביל מתן דמים ומבין האולם ולמזבח לא [פרשי] בשביל לפני לפנים כלל וכיון דאשמועינן דמשום הקטרה דלפני ולפנים לא פרשי לא איצטריך לאשמועינן משום מתן דמים: **מעלות דאורייתא** · מעלות שמנו חכמים במשנה במסכת כלים בפ"ק (משנה ח) דקאמר התם הר הבית מקודש מירושלים, והחיל מהר הבית, ועזרת נשים מן החיל, ועזרת ישראל משל נשים, ושל כהנים משל ישראל, ובין האולם ולמזבח מן העזרה, והיכל מבין האולם ולמזבח: דאורייתא נינהו הלכה למשה מסיני והכי גמירי להו הלכך לענין פרישה (ב) נמי דקרא לא איצטריך פרישה אלא מהיכל כדכתיב "וכל אדם לא יהיה באהל מועד" ואתו רבנן וגזור 'בין האולם ולמזבח' דילמא מיקרי ועייל להיכל ולא כמשכה שאר עזרה לאותה גזירה שהרי בין האולם ולמזבח קדושה אחת היא ושאר כל העזרה קדושה אחת, ובין האולם למזבח גופה גזירה והויא לה שאר עזרה גזירה לגזירה, ואי סלקא דעתך מעלות דקתני התם דרבנן נינהו אבל מדאורייתא בין האולם ולמזבח וכל העזרה חדא קדושה היא מ"ש כו': **מבולה עזרה נמי [נפרשו]** · משום הא גזירה גופה דהא סולה חדא גזירה: **ש"מ** · מדגזר בין האולם ולמזבח פרישה: **קדושת היכל ואולם חדא היא** · ואולם נמי אהל מועד מקרי ועביד הרחקה לפרוש מבין האולם ולמזבח (ג) פרישה לכל העזרה דילמא עייל לאולם וקא עבר אלא יהיה באהל מועד": **אולם ובין האולם ולמזבח חדא היא** · וכי גזור אולם אטו היכל איתשיך האויר דבין האולם בההיא גזירה: **חסה על ממונן** · ואכן נמי חסינן ואחיית גחלים שוחקת את הכלי ומחסרתו: **משום חולשא** · שטורח הוא לערות מכלי אל כלי: **קב גחלים** · כשמערה של ארבעת קבין לתוך של שלשה מתפזר לו קב גחלים הוא מכבדו לתוך אמה סילון של עזרה היוצאת לנחל קדרון: **ולא רבי יוסי** · דאי ר' יוסי שלשה מתפזרין: **בשל קביין היה מכנים** · וחותה בשל ד' קבין כרבנן שאמרו בשל ד' קבין היה חותה: **סאה מדברית** · ששת קבין מדבריות וכשבאו לירושלים הוסיפו שתות על המדות ונעשות ששת קבין מדבריות חמש ירושלמיות וכשחותה בשל סאה מדברית ומערה לתוך שלשת קבין ירושלמיות נתפזרו לו (ד) קביין ירושלמיות: **היה גלדה עבה** · דופנה עבה לכך היתה כבדה: **רך** · דק: **ניאשתיק** · טבעת בראשה שמקשקש ומשמיע קול משום "ונשמע קולו בבואו וגו'" (שמות כח): **וזהב הארץ ההוא טוב** · מכלל דאיכא זהב סתמא:

שדומה

דאילו מהיכל פרשי בין בקדושה דידיה · הכי פירושא לדידך לא הוה ליה למתני האי לישנא דבין בשעת הקטרה וכו' אלא הכי איבעי ליה למתני שבהיכל פורשין בין בקדושה דידיה בין בקדושה דלפני ולפנים דמשמע בין דקטרת בין דמתן דמים ובין האולם ולמזבח אין פרישה אלא בקדושה דהיכל דקטרת ודמתן דמים ואמאי נקטה הקטרת דמשמע אקטרת ותו לא בשלמא לדידי דאמרי דפורשין בין האולם ולמזבח אף בשעת הקטרה לפני ולפנים ולא במתן דמים דלפני ולפנים ניחא הא דנקט הקטרה ומשני שם פרישה אחת היא והגא הקטרה משום דעיקר קרא איירי בה וה"ה במתן דמים:

אתיא כפרה כפרה מיוה"כ · תימה לי בשלמא שעירי עבודת כוכבים כתיב בהן כפרה בפרשת שלח אבל פר כהן משיח דלא כתב ביה כפרה אע"ג דאיתקש לפר העלם דבר מנלן למאן דאמר בפרק איזהו מקומן (זבחים דף נ.) דדבר הלמד בג"ש אין חוזר ומלמד בהיקש והא פר העלם גופיה בגזירה שוה דכפרה כפרה גמר ויש לומר למאן דאמר בזבחים פרק בית שמאי (דף מ:) לפר זה פר העלם ואע"ג דקרא בדידיה איירי איצטריך למיהוי מאי דאתיא ליה מהיקשא כמאן דכתב בגופיה לדידיה ניחא הכא דאיכא למימר כי היכי דאמרינן דאהני לפר זה פר העלם למאי דילפינן ליה בהיקשא מפר כהן משוח למיהוי כמאן דכתב בגופיה הכי נמי אהני להאי מילתא דהכא דגמרינן מיוה"כ למיהוי כמאן דכתב בגופיה ולמאן דאמר לפר זה פר יום הכפורים יש לומר דלדידיה לא קשיא דהא כיון דדריש ועשה לפר זה פר יום הכפורים כאשר עשה לפר זה פר כהן משיח הרי איתקשו פר יוה"כ ופר כהן משיח להדדי וגמר מפר יוה"כ לפרישה דאף על גב דשעירי עבודת כוכבים דילפינן להו התם מדכתב האחלה בפר העלם ודרשינן מיניה שעירי עבודת כוכבים לא חשיב להו התם כאילו הוקשו לפר כהן משיח אלא לפר העלם דכתב ביה קרא שאני התם דהתחלת ייתורא בעלמא הוא ואין במשמעותו שיהא מוקש לפר כהן משיח אבל פר כהן משיח ופר יום הכפורים בהילוך לישנא דקרא משמע שהוקשו זה לזה ועשה לפר זה דהיינו פר כהן כאשר עשה לפר יום הכפורים וכן פירש שם ריב"א אמילתא אחריתי:

בכל יום לא היה לה ניאשתיק · פרש"י טבעת להשמיע קול כדכתיב ונשמע קולו בבואו אל הקודש ובירושלמי גרסינן נרתק שלא יכווה ונראה לריב"א כעין נרתק של עור היה עשוי סביב ידה של מחתה לאחוז בה שלא יכווה משום דכל כלי מתכות הם מקלתו הם כולו ולפיכך היה צריך היום נרתק יותר מבשאר ימים לפי שהיו הגחלים שוהים במחתה זמן מרובה עד שהיתה חמה הרבה ושוב מוליא אותה שהיא אחת מהעבודות הולאת כף ומחתה ופריך בירושלמי ולית הוא חוצץ על ידי מסמרין היה נקבע אותו נרתק לבית יד שיהא בטל ויחשב כגוף המחתה: **זהב** טוב · מפרש בירושלמי כשצורפים אותו אינו נחסר כלום זהב מופז על שם מקומו:

*‏**והיום** מקיתון של זהב · דאמר בפרק שני דזבחים (דף כב.) דבכל כלי שרת מקדש דכתיב ירחצו לרבות שאר כלי שרת · ריב"א:

רבינו חננאל

לא הקטרה ההיכל. והא איכא הא מעלה כו' אמר רב אדא בר אהבה ש"מ מעלות דאורייתא והכי גמירי ליה פי' כגון עשר קדושות ששנינו במשנתנו וקדושת כל אחת יש לה מעלה מן האחרת ומעלת ההיכל זולתי מעלה בין (היכל) [אולם] ולמזבח ואסיקנא אולם ובין האולם ולמזבח חדא קדושה הואי היכל ואולם ב' קדושות הן. מפני מה לא היתה מחתה של זהב בכל יום שהתורה חסה על ממונם של ישראל: תני חדא נתפזרו לו קב גחלים מכבדן לאמה, ותני' אידך קביים בשלמא הא דתני [קב] רבנן היא דתניא כל היום חותה בשל ד' קבין ומערה לתוך מחתה של ג' קבין ומתפזר קב אלא הא דתניא קביים לר' יוסי ליתא דהא ר' יוסי חותה בשל סאה שהיא ו' קבין ומערה בשל ג' קבין קתני נשארו ג' קבין לרבנן נמי ליתא דהא קב נשאר להן · ושנינן לר' ישמעאל בן ר' יוחנן בן ברוקה היא דתני בשל קביים היה מכנים נשארו מן הארבעה קבין [קביים] ובא רב אשי ואוקמה לר' יוסי ואמר הכי קתני ר' יוסי חותה בסאה מדברית. ומערה לתוך ג' קבין ירושלמיות וגרסינן בעירובין פרק כיצד משתתפין בתחומין ת"ר סאה ירושלמית שהיא יתירה על של מדברית שתות. בכל יום היתה המחתה כבדה שהיתה גלדה עבה [והיום רך] ולמה היתה היום ידה ארוכה כדי שתהיה ידה תחת זרועו ותמצא מסייעתו · ניאשתיק כיסוי כדאמר *) רבינא בשמש בי חקב מער לו מעישתקי · בכל יום היה זהבה ירוק והיום אדום · אמר רב חסדא ז' זהבים הן · זהב וזהב טוב · וזהב שחוט · וזהב אופיר · וזהב מופז · וזהב סגור · וזהב פרוים ·

*) [הלשון משו גם בכאן ואולי צ"ל כדאמר בב"ר [פרשה ו] בשמש כי לפ"ע הקב"ה מפרסלו מטשתקו וב"ה כערוך ערך נשתק] ·

תוספות ישנים

דמתן דמים נמי בהשתא מ"מ קאמר שפיר על קטרת יבא דבר שבהשתא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שם פרישה אחת היא · סולה חדא מעלה היא דמהיכל פרשי בין בשביל הקטרה ובין בשביל מתן דמים דלפני ולפנים ומבין האולם ולמזבח לא בשביל כצ"ל: (ב) ד"ה מעלות כו' הלכך לענין פרישה דקרא נמי לא איצטריך: (ג) ד"ה קדושת היכל כו' לפרוש מבין האולם ולמזבח דילמא עייל לאולם כו' כצ"ל ותיבות פרישה לכל העזרה נמחק: (ד) ד"ה סאה כו' נתפזרו לו ב' קבין ירושלמיות:

[לעיל לט. וש"נ]

גליון הש"ס

גמרא וזהב אופיר. מלכים א' י' י"א. זהב מופז. מ"א י' י"ח. זהב שחוט. מ"א י' י"ז. זהב סגור. מ"א י' כ"א. זהב פרוים. דה"י ב' ג' ו': רש"י ד"ה קב גחלים · לתוך אמה סילון · עיין לקמן דף מו ע"ב תוד"ה כי פליגי:

[תוספתא פ"ב] [וכס איתא בגיר' ושתיק]

ב' נסיונות להסיק מסקנות מדיני פרישה בשעת הקטרה, אבל נדחו

1) מעלות דאורייתא

2) קדושת אולם והיכל חדא מילתא

[illegible]